

..

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.29/2021/16.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2021. december 3. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlottl rendőr őrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. június 29. napján kihirdetett Kb.II.103/2020/22. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. június 29. napján kihirdetett Kb.II.103/2020/22. számú ítéletével vádlottl rendőr őrmester vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305. § c) pontja szerinti hivatali visszaélés büntetében, ezért 210 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 210.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A védő elsődlegesen bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentésre, harmadsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott az ítélet indokolása közben a tárgyalótermet elhagyta, mely tény az elsőfokú bíróság az ítélet ellen felmentés érdekében bejelentett fellebbezéseként értékelte. Erre a vádlott figyelmét távozása előtt felhívta.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.619/2021/4. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben. Utalt arra, hogy az ítélet felülbírálata a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett,

a bűnügyben releváns és elérhető bizonyítékokat megvizsgálta, azokat értékelte és a vádlott tagadásával szemben mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és célzatára, valamint bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette a vád tárgyává tett cselekményt. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségét vitató fellebbezések nem vezethetnek eredményre, mert azok az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadják. A másodfokú ügyészség indítványozta további súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy a vádlott bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményt valósított meg, amelynek megakadályozása hivatali kötelessége lett volna. A törvénnyel első alkalommal összeütközésbe került vádlott esetében egyetértett a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával és pénzbüntetés kiszabásával. Álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tételeinek száma és összege is törvényesen került meghatározásra.

[4] A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a tárgyaláson bejelentett fellebbezését kiegészítve elsődlegesen a vádlott bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában és eltérő tényállás megállapítása melletti felmentését, másodsorban enyhébb büntetés kiszabását, harmadlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, de az általa megállapított tényállás iratellenes is, mert ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kizárólag a tanúk vallomására alapozta, olyan módon, hogy a vallomásoknak csak a vádat alátámasztó részeit vette figyelembe. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt is, hogy az ügyben több tanú vallomása tanúl tanú elmondására alapszik, aki azonban szavahihetőnek nem tekinthető. A védői álláspont szerint ezen tanú vallomása ellentmondásos önmagával és az ügy egyéb bizonyítékaival, erre figyelemmel tanúl ismételt meghallgatására tett indítványt. Rámutatott arra, hogy az ügy másik tanújának, tanú2nek a vallomása sem igazolódott, hiszen az például a vádlotti fegyverviselést illetően megcáfolást nyert. Utalt továbbá arra, hogy a tanúl által tett tanúvallomás tartalmát cáfolja az is, hogy a közötte és a vádlott között lefolytatott igazoltan mintegy 44 másodperces telefonbeszélgetés ideje alatt olyan mennyiségű információt, mint amiről ő beszámolt, nem is lehet átadni. Érvelése szerint pusztán az a körülmény, hogy a vádlott a Zrt1-nél történő megjelenésekor egyenruhát viselt, nem jelenti azt, hogy hivatalos eljárás színlelt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott személyi körülményei tekintetében azt rögzítette, hogy szolgálatot gyenge szinten lát el, ez ugyanis ellentmond a parancsnoki véleményben foglaltaknak. Kifogásolta azt is, hogy a katonai tanács elutasította a vádlott közvetlen felettesének tanúként történő kihallgatására vonatkozó indítványt, azonban annak okáról az ítéletben nem számolt be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozatlanságának kiküszöbölése az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével történhet meg azzal, hogy a megismételt eljárásban tanúl ismételt kihallgatása nélkül megalapozott ítélet nem hozható. Utalt arra, hogy védence tekintetében mindenképpen enyhítő körülményként értékelendő a bekövetkezett időmúlás. A Kúria 56. számú Büntető kollégiumi véleményére hivatkozva indítványozta a súlyosító körülmények köréből mellőzni az elszaporodottságot, mert ezt adatok nem támasztják alá. A védő vitatta, hogy védence terhére súlyosító körülményként megállapítható lenne a másodfokú ügyészség által indítványozott azon körülmény, hogy bűnüldöző hatóság hivatalos tagjaként valósította meg a bűncselekményt.

[5] A védő által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Ennek megfelelően a felülbírálat kiterjed az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének [1]-[3] bekezdései a jelen bírósági eljárás előzményének tekinthető büntető végzés meghozatalára irányuló tárgyalás mellőzéses eljárás adatait tartalmazza.

[7] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat, mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során betartotta. A vádlottal és a tanúkkal szemben törvényes kioktatásokat és figyelmeztetéseket alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává. Megállapítható, hogy a katonai tanács ítéletében külön nem indokolta a vádlott közvetlen felettesének tanúkénti kihallgatására vonatkozó védelmi indítvány elutasítását. Nem az eljárási szabályok betartásával járt el, amikor 2021. február 2-i keltezésű jegyzőkönyvbe foglalt II. számú végzésében az elutasító rendelkezéshez rögtön indokolást is fűzött, és azt nem ügydöntő határozatában tette meg. Ezen túlmenően egyébként az eljárás résztvevői perrendi szabályok megsértésére nem is hivatkoztak, az idézett eljárási szabálysértés az ügy lényegére nem volt kihatással.

[8] A védőnek a felmentésre és hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[9] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során az ügy szempontjából releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[10] A vádlott az ellene folyó eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem vitatta, hogy a telefonos megbeszélés alkalmával rendőr őrmesterként mutatkozott be, mely magatartás nála, mint hivatásos rendőrnél reflexszerű. Nem vitatta azt sem, hogy a Zrt1 recepcióján rendőr egyenruhában jelent meg, azonban hivatalos minőségre nem hivatkozott, erre utaló igazolványt nem mutatott fel. Azért kellett megtudnia, hogy sértettl ténylegesen ott dolgozik-e, mert az útlevélét kellett volna visszaszerezni tőle. Védekezése szerint a telefonon történő megbeszélés során semmiféle adategyeztetésre nem hivatkozott és sértettl körözésének lehetőségére sem utalt. Legfeljebb az útlevél tekintetében kiadandó tárgykörözés kerülhetett szóba.

[11] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben elsősorban a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete [16] fejezetétől [52] fejezetéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti vallomást fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a tanúvallomások lényegében egyirányba mutató, egymást alátámasztó vallomások. Kétségtelen, hogy közülük tanúl tekinthető közvetlen tanúnak, aki azonban a telefonbeszélgetést követően késedelem nélkül beszámolt kolléganőinek annak tartalmáról. Amennyiben kisebb ellentmondás mutatkozott ezen bizonyítékok körében, így a szolgálati fegyver viselése, vagy annak tárgyában, hogy a telefonos, vagy a személyes találkozáshoz kapcsolódott a körözésre való hivatkozás, illetve, ha eltérés mutatkozott a nyomozás során, illetve a tárgyaláson tett vallomás között, akkor azt az elsőfokú bíróság észlelte, és az ellentmondást bizonyíték beszerzése, korábbi vallomás elé tárása, vagy logikai úton feloldotta.

[12] A védő ugyan tárgyalás tartására a másodfokú eljárásban nem is tett indítványt, azonban a hatályon kívül helyezésre és megismételt eljárás megtartására irányuló indítványával együtt utalt arra, hogy tanúl ismételt kihallgatása szükséges. A rendelkezésre álló iratok alapján azonban megállapítható, hogy ezen tanú kihallgatására, mind a nyomozás, mind a tárgyalás során kellő alapossággal, részletességgel került sor, és a vádlottal történő szembesítése megtörtént.

[13] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú katonai tanács részletes és teljes körű bizonyítást követően az általa megismert bizonyítékokkal összhangban állapított meg tényállást, és következtetései a logika szabályainak megfelelnek. Összességében rögzíthető, hogy a Szegedi Törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek sem a hatályon kívül helyezésre, sem a bizonyítékok újraértékelésén és a tényállás átmérlegelésén keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[14] Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és nem tévedett, amikor vádlott1 rendőr őrmester vádlott bűnösségét a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében megállapította. A másodfokú bíróság mindenben osztotta a törvényszéknek az ítélete [53] bekezdésétől a [66] bekezdéséig kifejtett jogi indokolását. A vádlott hivatali helyzetével visszaélt, jogosultságát nem társadalmi rendeltetésének megfelelően használta.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete [67] bekezdésében sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A vádlott javára enyhítő körülményt nem észlelt, és

a másodfokú bíróság álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő nem olyan jelentős, hogy azt – a védői indítvánnyal egyezően – enyhítő körülményként lehetne értékelni. A súlyosító körülmények köréből azonban mellőzni kell a vádlott rossz parancsnoki jellemzését, mert az a munkavégzés szempontjából átlagos jellemzésnek tekintendő. Szintén nem értékelhető a vádlott terhére súlyosító körülményként az, hogy cselekményét a társadalom által a rendőrség hivatásos állományú tagjaiba vetett bizalom kihasználásával valósította meg, mert ez a fajta bizalommal való visszaélés az adott bűncselekmény lényege. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a törvénnyel első alkalommal összeütközésbe került vádlott esetében lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetés esetében a napi tételek száma tükrözi a cselekmény társadalomra veszélyességét, míg a napi tétel összege méltányosan, a megállapítható minimumban került meghatározásra. Összességében a vádlottal szemben ez a pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[16] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság– helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[17] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. december 3.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.103/2020/22. számú ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2021. december 3.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke

.